

Lukášovo evangelium 7, 36-50
Žena hříšnice miluje mnoho

introit: Matthew 5:43 Slyšeli jste, že bylo řečeno: 'Milovati budeš bližního svého a nenávidět nepřítel svého.' Já však pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé.

1. čtení: Lukášovo evangelium 6, 27-38 ... **Ale milujte své nepřátele; číňte dobře, půjčujte a nic nečekejte zpět. A vaše odměna bude hojná: budete syny Nejvyššího, neboť on je dobrý k nevděčným i zlým. Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec. Nesud'te a nebudete souzeni; nezavrhuje, a nebudete zavrženi; odpouštějte a bude vám odpuštěno. ...**

kázání: Lukášovo evangelium 7, 36-50 ...**Komu se málo odpouští, málo miluje. ...**

Bratři a sestry,

co z toho příběhu vidíte, když zavřete oči? Myslím si, že mu nerozumíme. Že nechápeme, co že se to stalo. S Ježíšem, s farizeem Šimonem, ženou hříšnicí, s námi.

Bylo by to jiné, kdybychom tam tehdy seděli spolu s nimi u toho jídla? Asi ano. Protože by se nám tam všichni smáli. Copak u jídla se sedí? Co to je za blbost? U jídla se leží. Teda aspoň Ježíš a všichni okolo leží. A rázem je z toho úplně jiný obraz.

Myslím, že podobné je to i stou ženou hříšnicí. Chlapi, koho vidíte? Žena hříšnice. Ty vlasy, ty oči, ta ústa. Kolik je jí roků? Je hezká? Je to prostitutka? Je ta její hříšnost to, že spala s příliš mnoha muži, popřípadě za peníze? Díky Bohu, že nám to Bible neřekne. Žena hříšnice. Protože právě takhle se nám může stát zrcadlem. Smíme poznat sebe. Protože koho vidíte? Mladou krásnou svůdnou prostitutku? Je pro vás Ten hřích to, co se děje v posteli? Pak se něco dovídáte o sobě. Co když to byla taková ta škaredá, nepříjemná prodavačka prodavačka v potravinách, jediných ve městě, takže nebylo kde jinde nakupovat a ona podváděla zákazníky? Cinklé váhy, pančovaný víno, třicítka eidam vydávaná za holandskou Goudu. Všichni to o ní ví ale co naděláte. Jinej obchod tu není. To je přece taky obraz ženy hříšnice. Nebo lichvářka. A co zadržování nebo krácení mzdy? A co pýcha? Obžerství? Co Lenost? A co máma, která se nestará o své děti? Nebo je týrá? Co když to prostě byla jenom hloupá holka, která si vzala za muže oficíra okupační armády? Z lásky, pro peníze, pro postavení. Vidíš prostitutku? Pak věz že to víc vypovídá o tobě než o ní.

Ale víte co, bratři a sestry? Ono o to právěže nejde, co ta žena udělala .. nebo neudělala. Jde o mnohem víc. Smyslem života doopravdy není snažit se nedělat hříchy. Prostě to tady na světě nějak uhrát..a neudělat ani jeden hřích..a když už tak ty malý..a jenom trochu, aby to Pán Bůh přece musel odpustit. Smyslem života dokonce ani není snažit se být co nejlepší člověk. Manžel, otec, zaměstnanec, farník, soused. Smyslem křesťanství není osobní spása. Abych se po smrti dostal do nebe. Jo, to taky, těším se na to, mám naději pro všechny, kteří mi zemřeli nebo k tomu mají blízko... . Ale to je hrozně málo. Pamatujete na ten příběh, co Ježíš vypráví Šimonovi o těch dvou dlužnících? Jeden dluží 80 tisíc, druhé skoro milion ... a oba dva nemají čím splatit...co udělá Věřitel? Hmm .. co..odpustí jim to. Jen tak. Jednou větou. Dobrý..nemáš na vrácení? Tak já ti to odpouštím. Protože je dobrý. Protože chce dobro. Protože s tím dluhem se nedá žít a on hlavně

chce, aby ty lidi mohli žít. Aby žili.

To co po nás chce Ježíš je mnohem víc...mnohem víc než snaha o co nejmíň hříchů...víte co chce? To co jsem četl v prvním čtení. Milujte své nepřátele, dobře číňte těm, kteří vás nenávidí, žehnejte, modlete se za ty, kteří vám ubližují. Půjčujte, dávejte, odpouštějte...buďte milosrdní jako je milosrdný Váš Otec v nebi. Tohle. Až tohle je život.

No jasně, to víme, to známe..milujte své nepřátele. Ale kdo z nás to dokáže? Já ne.

A nedokázal to ani ten farizeus Šimon. Nemiloval tu ženu hříšnici. Pohrdal jí. Soudil ji podle sebe a odsoudil ji. Protože byla o tolik horší než on sám. Šimon nežil. Jenom se hrozně moc a moc snažil..zaťal zuby a napnul síly a hodně trénoval, aby neudělal ani jeden hřích. A přitom to úplně nejhorší v Božích očích mu mezi těmi zaťatými zuby a zaťatými rukama a velmi slušným životem proklouzlo...odsoudil druhého člověka, pohrdl jím, nemiloval ho, cítil se být výš. A nepřiblížil se Bohu ani životu ani o milimetr. Právě naopak. Byl mu úplně nejdál.

Co ta žena? Hříšnice. Ta mizerná matka, podvodnice, lichvářka, kolaborantka? Nedokázala by to ona? Milovat své nepřátele? Modlit se za ty, kteří ji nenávidí? Odpustit těm, kteří ji odsoudili?

Jen si znovu představte tu situaci..Vysoká slušná společnost u slavnostního stolu...vzdělaní slušní dobře situovaní lidé...Ježíš na návštěvě...a ta její uplakaná, citově citová..možná až hysterická scéna..líbá Ježíšovi nohy, umývá je svými vlasama, maže je vzácným olejem..pláče a pláče... Co ? To muselo být tak trapný..tak trapná scéna...Takový ponížení..úplně to vidím jako nějakou scénu z filmu, u které člověk prožívá fyzickou bolest, protože má strach, že ten pocit trapnosti ho snad přežije.

Nedokázala by právě ona milovat své nepřátele? Činit dobře těm, kteří ji nenávidí, žehnat těm, kteří ji proklínají? Kdo jiný než ona. Vždyť jí bylo odpuštěno. Byla mrtvá a žije. Žije. Jen si vzpomeňte na Ježíšovo podobenství o marnotratném synu..Ten táta říká: Hle, tento můj syn byl mrtev a žije.

Bude válka na Ukrajině? Zaútočí Rusko? Bojíte se toho? Já jo. A co mají dělat Ukrajinci? Nastavit druhou tvář? Ne, věřím, že mají bojovat. Bojovat o své životy, rodiny, o svou svobodu. A co máme dělat my? Stát při nich. Zastat se slabšího. Postavit se nespravedlnosti. Pomáhat. Přijímat případné uprchlíky. Ale nakonec všechny války začínají u jednotlivců. V jejich konkrétních příbězích. V těch příbězích, ve kterých prohrála láska a milosrdenství. V těch špatných vztazích se sousedy, v těch pomluvách, v těch sebespravedlivých postojích a odsuzování těch druhých. Chcete zabránit budoucí válce? Ne te na Ukrajině..tam nám teď nezbývá než se modlit..ale té budoucí válce tady v českých..pak milujte své nepřátele, dobře číňte těm, kteří vás nenávidí..půjčujte a dávejte a nečekejte nic zpět. Třeba to ta láska vyhraje. Jiná cesta nevede.

A nedokážeš to? Nejde ti to? Pak věříš ve špatného Boha. Pak jsi toho pravého ještě nepoznal. Toho, který tě miluje a odpouští ti tolik, že i ty můžeš žít a odpouštět. A milovat i tu největší svini. Ano, i sám sebe.
Amen